

Skall vi inte fortsätta i denna stora sak?

Äldste Timothy J. Dyches, USA

Andre rådgivare i presidentskapet för området Europa

Herren har inbjudit oss alla att komma och bli en del av hans stora verk, att arbeta tillsammans i alla ämbeten i kyrkan, "att inbjuda alla att komma till Kristus".

En våg av optimism sprids i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga bland alla ledare, medlemmar och missionärer. Vi är alla enade i att hjälpa vår himmelske Fader "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" eller frälsningsarbetet. Alla kan bidra med något, alltifrån den nyaste medlemmen i Primär till den äldsta som närvarar vid sakramentsmötet. Området Europa har precis fått en av de största välsignelserna vi någonsin kan få. Fler personer i området närvarade vid sakramentsmötet i juni 2013 än någonsin tidigare, över 100 000! Fler av oss än någonsin blev upplyfta och uppbyggda när vi tog del av Herrens nattvards heliga emblem, förnyade eviga personliga förbund med vår Fader i himlen och blev fast beslutna att bli mer lik hans Son.

Låt oss bygga på den här bedriften inför ett framtida hoppets ljus i våra hem, grenar

och församlingar. Med varje ansträngning vi gör för att inbjuda andra, särskilt att ta del av sakramentet, berikas vår egen vördnad och insikt om försoningen. Krossade hjärtan helas och en ljuvlig frid fyller våra själar. Vi kan vara mycket nära himlen under sakramentet.

"Vad har försoningen med missionsarbete att göra?" frågade president Howard W. Hunter.

"Varje gång vi erfar försoningens välsignelser i vårt liv kan vi inte undgå att känna omtanke om andra människors välfärd. ... En viktig indikator på ens personliga omvändelse är önskan att dela med sig av evangeliet till andra." (President Howard W. Hunter, juni 1994)

Hur kan vi fortsätta att föra verket framåt? Vad kan jag göra? Här är några enkla men viktiga mål som alla kyrkans medlemmar kan tillämpa i sitt liv, i sin önskan att sprida evangeliet.

1. Be särskilt i dina dagliga böner om hjälp med att kunna bära ditt vittnesbörd om evangeliet. Begrunda under bön den

**Äldste
Timothy J.
Dyches**

- kärlek du har till Frälsaren.
2. Hjälp minst en person i år att komma till sakramentsmötet. Inbjud dem att "komma och se". Det finns någon som väntar på just din inbjudan och du känner förmodligen redan honom eller henne!
  3. Be missionärerna komma hem till dig och undervisa någon minst fyra gånger varje år. Om du inte har gjort det redan så bjud hem dem den här veckan. Du blir glatt överraskad och värmd av andan i evangeliet som Herrens sanna budbärare för in i ditt hem. Om de inte kan ta med någon

hem till dig, följ med dem på en undervisning.

4. Se till att det inte finns några främlingar i kyrkan. Var alltid, alltid en vän. Presentera dig själv för alla och skaka hand med alla som du inte har träffat eller vars bördor du kan lätta. Erbjud sedan din hjälp. Du gör någons dag bättre och vidgar din vänkrets. Alla behöver fler vänner, alla.

Låt aldrig missmod få dig att hålla tillbaka. "Mod är inte alltid högljutt. Ibland är mod den lilla rösten i slutet av dagen som säger: 'Jag försöker igen i morgon.'" (Mary Anne Radmacher) Ge aldrig någonsin upp.

När vi utövar tro i de här fyra personliga åtagandena så stärks vår tro och vi välsignas. Äldste Jeffrey R. Holland har sagt: "Sann tro på Herren Jesus Kristus har alltid åtföljts av offer. Vår lilla gåva ska vara ett symboliskt eko av hans majestätiska offer." (Se Jeffrey R. Holland, "Vi har valt att tjäna", *Liahona*, november 2002, s. 37.)

Jag vittnar om att vilka uppoffringar vi än måste göra, vilka våra bekymmer än är, så finner du att ditt ok blir lättare att bära och din börda ännu lättare. Orden kommer. Du står på helig mark, Herrens mark, som hans tjänare.

Skall vi inte fortsätta i denna stora sak? ■

Sju generationer på mission i Sverige

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

FOTO BRIGITTA WENNERLUND

När John Erik Forsgren som första missionär i Sverige kom till Gävle år 1850 sökte han först upp sin bror Peter och sin syster Erika. Peter låg vid den tiden svårt sjuk i tuberkulos och hade av läkare bedömts som bortom all hjälp. Men äldste Forsgren smorde och välsignade brodern som blev helt frisk och den 26 juli 1850 blev han den förste som mottog dopet i Jesu Kristi kyrka i Norden. Peter emigrerade till USA men kom senare tillbaka som missionär. Det gjorde också hans son Elias. Peters son Oscar fick med sin sex hustru en son vid namn Arvil, som också kom till Sverige som missionär. Arvils son Bob, sonsonen Reed och dennes son Doug var alla missionärer i vårt land. Idag tjänar syster Adelide Christensen, den sjunde generationen och Dougs dotter i Kristianstads gren. Samtidigt med henne är sex kusiner ute på sina heltidsmissioner samt hennes äldre syster som verkar i Japan.

Syster Christensen (till höger) blev mycket glad när kallelsen kom och hon fick bli den sjunde generationen här i Sverige. Hennes första missionärskamrat var syster Swenson.

Hur har vetenskapen om att hon är sjunde ledet i en kedja ända ner till den förste som döptes i Sverige för 163 år sedan påverkat henne? ”Jag har fått höra många berättelser om mina förfäders missioner. Särskilt roligt var det att jag först fick komma till Kristianstad, eftersom jag där fick träffa Bo G. Wennerlund som var grensresident när min farfar Reed Christensen verkade som missionär i Stockholms andra gren.”

”Strax innan jag åkte samlades pappa, farfar och jag och talade om Sverige och tittade i boken ’Steg i tro’. Jag har sett att människor blivit förundrade när jag berättat om att vi kommit hit i sju generationer, och det har ökat förståelsen för vår tro på att familjen är viktig och kan bli evig.”

Syster Christensen berättar också att hon känner att hennes förfäder är med henne på missionen. Hon har känt att de liksom änglar har varit på hennes högra sida och på hennes vänstra, när det varit extra svårt. Det svåraste tycker hon är att inte se så mycket framgång. Men hon lyssnade på sin pappa när han förklarade att det inte är antalet dop som avgör hur framgångsrik en mission är. Många frön sås som inte slår rot och bär frukt förrän missionären som sådde har åkt hem. Hon tycker att svenska folket är ett starkt folk som håller fast vid sin tro.

Hon älskar det svenska folket, njuter av vår vackra natur och känner glädje i att få bära sitt vittnesbörd om Jesus Kristus för alla som vill lyssna. ”När allt kommer omkring”, säger syster Christensen, ”så handlar allt om Jesus Kristus och försoningen. Det är genom honom vi som missionärer har ett budskap att framföra. Tack vare försoningen ger Kristus oss ett hopp om något bättre, och jag vet inte var jag skulle ha varit i livet utan det hoppet. Jag är tacksam för allt som Herren ber oss att göra och för hjälpen vi får att komma tillbaka till hans närhet.” ■

Vi behöver fler sådana här dagar!

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

”Vi behöver fler sådana här dagar!” blev det slutliga omdömet efter en lördag i våras i Lunds möteshus. Alla på bilden fick möjlighet att berätta varför den här dagen varit betydelsefull för dem, och kommentarerna var många:

- Man får lust att fortsätta där man är i släktforskningen!
- Det är som eld på brasan och känns bra att få tips och idéer.
- Det blir som en påminnelse!
- Ett sätt att ta till vara resurser i staven.
- Jag får hjälp att komma igång, ibland vet man inte i vilken ände man ska börja.
- Jag känner hur viktigt det är!
- Jag var nyfiken på vilka hjälpmedel som finns idag.
- Hela tiden har jag litat på andra och inte känt som att detta är mitt ansvar.

- Vi träffas i grupper och lär av varandra.
- Det ger inspiration till att komma igång igen och det öppnar ögonen för att det finns många olika sätt, både att forska och skriva historia.
- Handledningen ”Att vända hjärtan” har varit till nytta i många olika ämbeten.
- Jag vill nu fortsätta på det som jag började på för länge sedan.
- Det känns som om förfäderna säger: Tack för visat intresse!

Alla var tacksamma och glada för att ha fått möjlighet att välja bland hur man forskar, läser gamla handstilar, skriver sin egen och släktens historia och mycket annat av entusiastiska syskon som glatt delade med sig av sina erfarenheter. Nu hoppas de på ytterligare inspirationsdagar! ■

Hjälpföreningen i Malmö stav anordnade i våras en släkthistorisk dag som blev mycket uppskattad.

”Vi behöver både se bakåt och framåt för att ha framgång”

Gunilla Olsson

Intervju med Sarah Heikki, Gävle gren, Stockholms stav

Det bubblar nästan över när Sarah Heikki försöker beskriva sina tankar och känslor för den nordiska konferens som hölls i juni 2013 i Stockholm.

Sarah tillhör Gävle gren men föddes och växte upp utanför Göteborg. Hennes föräldrar Gösta och Barbro Vennerholm var medlemmar i kyrkan och Sarah beskriver en lycklig uppväxt i Göteborgs stav, en stav som erbjöd ett rikt ungdomsliv fyllt av aktiviteter. Till staden flyttade Juhani Heikki för att studera. Han ringde Sarah, som då precis som nu, arbetade som frisör och fick klippetid hos henne. Där börjar deras gemensamma berättelse. De är föräldrar till fyra barn och har nyss firat 25 år tillsammans. För bara några månader sedan blev de dessutom morföräldrar för första gången och njuter av denna nya fas.

Sarah uttrycker tacksamhet för sitt liv, evangeliet och konferensen som hon tillsammans med Juhani och deras yngste son deltog i.

Vilka förberedelser gjorde du inför konferensen?

”Jag gick och tänkte mycket inför den här konferensen. Det fanns en påtaglig spänning och förväntan, och det verkade som alla medlemmar delade den. Nu kunde ju inte profeten närvara, men att bara få delta under ett sådant här möte kändes unikt. Sist var det väl i mitten av 70-talet då profeten besökte oss. Då kände jag tydligt mina föräldrars förväntan och förberedelse. Vi åkte till Danmark för att närvara och resan i sig var bara det en stor upplevelse. Jag kände detsamma inför den här dagen.

Dagen innan var vi på den allmänna sessionen i Stockholms stav och lyssnade till talen där. Det var en fin inledning på helgen och konferensen.

FOTO GUNILLA OLSSON

Sarah Heikki

På söndagens möte såg vi till att vara i god tid, satt ned och njöt av stämningen och inte minst musiken. Den var nog det mest fantastiska jag hört. Alla texter talade direkt till mig. Den satte andan för hela mötet. Det gick rätt in i hela kroppen!”

Du nämner många tankar och förväntningar inför konferensen. Hur upplevde du den?

”Det kändes som en glädjerik och hoppfull konferens. Bara att samlas tillsammans så många var väldigt speciellt. Jag kände en styrka av det.

Det talades mycket om missionsarbete. Jag har aldrig tidigare upplevt att de sagt att det är så

bråttom. Jag blev rörd av äldste Ballards många berättelser om tidiga medlemmars uppoffringar och upplevde att han vädjade till oss att se både bakåt och framåt för att ha framgång.

För mig blev det kanske än mer speciellt. För en tid sen hade jag min bästa vän på besök från USA. Hennes far, Val Hemming, döpte min pappa Gösta på 50-talet. Många missionärer hade försökt och misslyckats före honom, men Val hittade en klurig vetenskaplig vinkel som fick min pappa att lyssna. Familjerna har haft kontakt sedan dess och Vals familj älskar att se sin fars arv i Sverige med släkten Vennerholm.

Det var dessutom kul med profetens hälsning, att han vill komma och hälsa på oss. Det ser jag fram emot. Jag förstår hur tufft det måste vara att förlora en partner efter så många år. Vi ber för honom att han ska finna styrka. Kunskapen att vi alla ska träffas igen är fantastiskt trösterik. Det har hjälpt mig i förlusten av mina båda föräldrar.”

Vad känner du att du kan göra av de budskap du fick till dig?

”Jag har en frisörkollega i Sundsvall som är frireligiös. Vi har alltid pratat mycket om religion. Jag och Juhani har uppskattat att lyssna till hennes och hennes makes perspektiv och dela med oss av våra. Hennes man säljer någon typ av dryck som har sitt ursprung i Salt Lake City vilket gör att han reser mycket dit. Det har bidragit med många tillfällen till frågor och diskussioner. Nyligen när min vän var med andra vänner i Italien på semester hamnade de på besök hos en medlemsfamilj där. Det tycks som att kyrkan gör sig påmind var de än befinner sig just nu. Tyvärr kunde de inte närvara på konferensen, men min vän har nu bett om en Mormons bok som hon får nästa gång vi ses. Efter den konferens som var känner jag att det här är ett arbete jag både kan och vill utföra nu.” ■

”Medlemmarnas kärlek till varandra lyser”

Terez Nilsson, Lunds församling

Intervju med Kerstin Saffer, Malmö stav

För Kerstin Saffer i Lunds församling blev den nordiska konferensen i Stockholm i juni 2013 verkligen en höjdpunkt. Kerstin växte upp som en ”troende sökare” i ett hem helt utan religiös förankring. Som tjuugoåring introducerades hon till evangeliet av en nyomvänd ung man som kom att bli hennes make. Efter det att Henri och Kerstin Saffer vigts i templet i Schweiz blev de föräldrar till fem barn som nu är vuxna. Tre av dem har egna familjer.

Kerstin hade bett mycket för att konferensen skulle hjälpa henne själv och hennes närstående att komma närmare Herren. Hon kände att bönerna verkligen besvarades. Hon gladdes åt att var och en i hennes stora familj kunde närvara vid konferensen, antingen på plats eller via satellit. Något som också gladdde Kerstin var att en kär syster som inte besökt kyrkan på flera år hade svarat på hennes inbjudan genom att komma till utsändningen av konferensen i Malmö kapell.

Kerstin och hennes man hade chansen att kombinera konferensen med att besöka templet i Stockholm. Familjen tillhör

numera Köpenhamns tempelområde så Stockholms tempel blev ett kärt återseende. Kerstin kände återigen hur hon kunde få en paus från världen och njuta av den frid som finns på denna unika plats.

När Kerstin berättar vad hon kände under söndagens stora konferenssession börjar hon med att nämna musiken. ”Den skapade en stämning som inbjöd den Helige Anden. Den var fantastisk, väl vald, skickligt framförd, med känsla och samstämmighet. Många familjer hade rest långt, och känslan av förväntan och tillit till Herren bland de som samlades var så upplyftande. Talen och undervisningen var tydlig och lätt att ta till sig. Jag tyckte att man förmedlade en livsglädje och en ödmjukhet som var smittsam. Våra generalauktoriteter lämnade ett viktigt vittnesbörd om evangeliets kraft att kunna förbättra våra liv när vi följer dess lärdomar. Vi inspirerades att lita på Herren och lägga våra liv i hans händer.”

Henri och Kerstin passade även på att vara med på lördagskvällens möte i Gubbängen för unga ensamstående vuxna,

där de hade sin artonårige son Jeremiah. Kerstin vittnar om hur hon såg medlemmarnas kärlek till varandra "lysa" genom hela helgen.

"Överallt sågs varma leenden, glädjefyllda möten och kärleksfulla omfamningar mellan gamla och nya vänner."

Kerstin berättar att hon även efter konferensen bar med sig en stark känsla av tacksamhet för den stora kärlek hon fått uppleva.

"Vi fick verkligen en glimt av den kärlek som president Monson och äldste Ballard känner för medlemmarna i Norden. På lördagskvällens brasafton för unga vuxna uppmanade äldste Ballard alla där att gifta sig. Detta nämnde han även på söndagens möte, och tillade att han önskade att han fick leva fem eller tio år till så att han kunde återvända och få se alla dessa ungdomars kommande barn. Jag blev väldigt tagen av denna djupa kärlek till våra unga som han såg för första gången, och som han ändå kände så starkt för att han önskade att hans liv skulle förlängas för att få se dem finna kärlek och uppleva föräldraskapets välsignelser. En sådan kärlek måste vara gudomlig och övertygade mig om att äldste Ballard verkligen är ett vittne om Jesus Kristus."

Kerstin avslutar vårt utbyte av tankar runt konferensen i Stockholm genom att tillägga:

"Även om jag kanske inte helt ser och förstår den vision för kyrkans framtid i våra nordiska

länder som äldste Ballard talade om i sitt tal på unga vuxnas brasafton, blev jag inspirerad att ta nya tag och hoppas kunna verka med iver att hjälpa till att bygga Herrens rike på jorden." ■

Kerstin Saffer

FOTO KERSTIN SAFFER

Svaret på min fråga kom från skriftstället

Oliver Öquist, 18 år, Handens församling

På EFY (en av kyrkans ungdomskonferenser, red. anm.) så var det väldigt andligt. Man fick in bra rutiner för skriftstudier, bön och så vidare. En av kvällarna där bad jag om just en mission. Jag frågade vad vår himmelske Fader tyckte att jag skulle göra. Själv var jag inte så extremt taggad på att gå på en mission. Någon dag senare när vi hade morgonstudier fick jag på något vis fram Läran och förbunden, kapitel 18. I vers 15 står det:

”Och om det vore så att ni arbetade alla era dagar med att ropa omvändelse till detta folk, och endast förde en enda själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!” När jag läste vers 10 också, så förstod jag att vi alla är väldigt viktiga i Guds ögon.

Jag fick en stark känsla som sa att jag skulle gå ut som missionär. Då bestämde jag mig att jag ska gå. Det kommer att vara värt det! Det är ju trots allt bara två år av mitt långa liv här på jorden. Man lär sig även så mycket på mission, och får även sjukt mycket välsignelser som säkert kommer att bli till stor hjälp för min framtid! Jag tänkte även att min himmelske Fader blir riktigt glad! ■

FOTO HELENA ÖSTERLUND

Oliver Öquist

MÅNADENS SLÄKTFORSKNINGSHÖRNA

Släktforskardagarna 2013

Syster Kari Sandum, släktforskningsmissionär

När detta skrivs är jag precis hemkommen från årets viktigaste släktforskningshändelse i Sverige; Sveriges

Släktforskarförbunds årliga släktforskardagar.

I år gick evenemanget av stapeln i Köping den

24-25 augusti 2013 och som lokal arrangör stod Västra Mälardalens Släktforskare. FamilySearch fanns som alltid med bland de femtiotal utställarna, och hade en av de större montrarna på mässan. Övriga utställare var bland andra även Riksarkivet, Ancestry, Arkiv Digital och Föreningen DIS. Man räknade med drygt 1000 besökare till FamilySearch's monter under de två dagar som mässan pågick. I tillägg till att besöka de olika montrarna och knyta nya och värdefulla kontakter med andra släktforskare fanns det många intressanta föreläsningar som man kunde gå på. Inte undra på att ett besök på Släktforskardagarna är en självklarhet och en årlig höjdpunkt för så många släktforskare här i Sverige.

FamilySearch-montern var bemannad med mer än 20 frivilliga medlemmar. Många av dem återkommer år efter år och gör en stor och viktig insats för att främja kyrkans släktforskningsprogram bland Sveriges släktforskare. På lördagen fick vi även hjälp av en grupp ungdomar från Örebro församling. Dessutom deltog tio kyrkanställda från USA, England, Finland, Frankrike och Tyskland. Utanför mässan samlades vi till måltider och

trevlig samvaro på en kursgård i närheten, där de flesta av oss också bodde. Alla som arbetade som frivilliga för FamilySearch fick också möjlighet att gå på några av de mycket intressanta föreläsningar som erbjöds, samt att besöka övriga montrar.

Nytt för i år i FamilySearch-montern var återkommande presentationer varje halvtimme där vi via en presentatör, en mikrofon och en storbildsskärm gav en kortfattad introduktion till olika delar av FamilySearch's hemsida. Samtidigt gavs en introduktion till indexering varje halvtimme på en annan plats i montern. Det fanns bänkar att sitta på för åhörarna och dessa presentationer var mycket väl besökta och uppskattade.

På en släktforskarmässa är Elias ande starkt närvarande och kan kännas av alla besökande och alla som arbetar som frivilliga där. Nu hoppas vi att även många medlemmar i kyrkan ska ha en önskan att besöka Släktforskardagarna 2014. De kommer att hållas i Karlstad 30–31 augusti 2014. Information om arrangemanget hittar man på www.sfd2014.se.

Boka redan nu in detta datum i din kalender så ses vi på Släktforskardagarna 2014! ■

Skrifterna online

Den svenska Folkbibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan finns att läsa online.

www.jesukristikyrka.se – övrigt material – skrifterna online. www.jesukristikyrka.se/skrifterna

Hur man laddar ner skrifterna till smartphones: www.jesukristikyrka.se – övrigt material – skrifterna online – skrifterna för smartphones ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas, se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se under – Övrigt material – Liahona – Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■